

عواقب حیران ناپذیر طناب پوسیده تل آویو برای استقلال ارمنستان

رژیم صهیونیستی در تلاش است تا از بی ثباتی و بحران های جهانی برای مصرف داخلی بهره برداری کند و برای رسیدن به اهداف امنیتی و نظامی خود از برخی کشورهای استقلال یافته شوروی سابق مانند کشور ارمنستان به دلیل ساختار نامناسب اقتصادی و نیز نیاز به تضمین قدرت سیاسی، به عنوان طعمه استفاده می کند و بدیهی است پیوند زدن حیات سیاسی و منافع اقتصادی ارمنستان با این رژیم منحوس در قالب هایی چون اعزام سفیر به تل آویو عواقب حیران ناپذیری برای این کشور خواهد داشت.

به گزارش آران نیوز به نقل از خبرگزاری مهر؛ در شرایط کنونی که سرزمین های اشغالی شاهد شکل گیری روند عادی سازی روابط عربی با رژیم صهیونیستی بعنوان یکی از مهمترین پیش نیازهای اجرایی شدن طرح معامله قرن است، جغرافیای سیاسی کشورهای دور از غرب آسیا نیز بعنوان حیات خلوت رژیم صهیونیستی برای تامین امنیت پیرامونی و حوزه نفوذ سیاسی و اقتصادی آن تعریف شده است.

رژیم صهیونیستی تلاش می کند تا از بی ثباتی های سیاسی و بحران های اقتصاد جهانی برای مصرف داخلی و پیشبرد پروژه مشروعیت سازی و حتی بکارگیری آن در رقابت های سیاسی داخل بهره برداری کند. از اینرو اتاق فکر هرتزلیا نقش مهمی را در حمایت سیاسی و مالی از گروه های جدایی طلب و تغذیه اختلافات مذهبی و قومی در منطقه خاورمیانه بر عهده دارد.

توصیه سازمان های امنیتی اسرائیل نیز بر این نکته تاکید دارد که حوزه نفوذ اسرائیل باید در تمامی زمینه ها از منطقه غرب آسیا فراتر برود تا از سویی ظرفیت پیشبرد پروژه های صهیونیسم تکمیل و از سویی از قدرت مانور و ابتکار عمل اسلامی و عربی کاسته شود. در چنین شرایطی زمینه برای مشروعیت سازی رژیم صهیونیستی و دولت اسرائیل نیز بخودی خود فراهم خواهد شد.

بویژه مهمترین عنصر در شکل گیری چنین تفکر امنیتی، نزدیکی به حوزه های قدرت و تاثیرگذاری جمهوری اسلامی ایران و نیز تلاش برای تسریع طرح ناامن سازی و به دنبال آن حذف تهران بعنوان طلایه دار گفتمان و ایدئولوژی مقاومت اسلامی در منطقه است.

رویگرد غربگرایانه برخی دولتها نیز که از شرایط اقتصادی مناسبی برخوردار نیستند به اسرائیل این فرصت را می دهد تا با استفاده از تنش های کنونی منطقه و در سایه بی تفاوتی سازمان ها و رهبران عربی دایره تسلط خود را گسترش دهند.

در این میان برخی کشورهای استقلال یافته شوروی سابق به دلیل شرایط ژئوپولوتیک و نیز تحولات داخلی در کنار ساختار نامناسب اقتصادی و نیز نیاز به تضمین قدرت سیاسی طعمه مناسبی برای اهداف امنیتی و نظامی رژیم صهیونیستی بشمار می روند.

هرچند اسرائیل در این سالها در روابط و تلاش برای نفوذ به برخی از این نقاط هدف مشکلاتی داشته است، اما برخی زرمه ها برای افتتاح سفارت ارمنستان در فلسطین اشغالی این خطر را یادآور می شود که این تلاش ها از سر گرفته شده است.

نکته اینجاست که ارمنستان تصمیم گرفته است تا در پایان ماه مارس (۱۱ فروردین ۱۳۹۹) سفارت خود را در سرزمین های اشغالی فلسطین افتتاح کند. این تصمیم رسمی و اعزام سفیر مقیم به فلسطین اشغالی بعد از سفر مشاور امنیت ملی وقت کاخ سفید به ایروان اجرایی می شود. با آنکه این کشور در دسامبر سال ۲۰۱۷ مخالفت خود را با به رسمیت شناخته شدن قدس بعنوان پایتخت اسرائیل اعلام کرد اما مشخص نیست که گام بعدی تل آویو بر دایره کردن سفارت ایروان در قدس باشد.

شاید این نگاه که نزدیکی به تل آویو برای مدتی بتواند برخی نیازهای اقتصادی و امنیتی ایروان را برآورده کند اما دولت ارمنستان باید به پیامدهای این روابط نیز تامل کند چراکه که اسرائیل هیچ ملاحظه اخلاقی و انسانی را در روابط خود لحاظ نمی کند.

دولت ارمنستان با نگاهی به نوع روابط برخی از کشورهای استقلال یافته شوروی سابق و اسرائیل بخوبی درک خواهد کرد که تا چه اندازه نفوذ سازمان موساد عرصه امنیتی این کشورها را به خطر انداخته است و در نتیجه با این طرح (گشایش سفارت) استقلال سیاسی و ملی این کشور نیز در آینده تهدید خواهد شد.

موضوع مهم دیگر تهران است که باید ملاحظات آن که ملاحظاتی براساس حفظ تمامیت ارضی و استقلال ملی کشورهاست رعایت شود بویژه اینکه مسیر ترانزیت ایران تنها راه همیشگی حمل و نقل و تجارت با ارمنستان است و از سویی بخش مهمی از گاز ارمنستان از ایران تامین می شود.

از سویی دیگر بی تردید روس ها نیز با این موضوع یعنی استفاده از این کشور بعنوان حوزه نفوذ امنیتی و اقتصادی مخالفت خواهند کرد در حالی که پیشتر نیز از فروش تسلیحاتی اسرائیل به گرجستان و جمهوری آذربایجان نیز انتقاد شدید داشته اند.

اکنون اسرائیل در شرایط مناسبی نیست و عمق امنیتی آن توسط کشورهای مقاومت و نیز گروه های فلسطینی در داخل مرزها از بین رفته است و همچنین با توجه به فروپاشی هویت جامعه صهیونیستی و چالشهای درونی و اختلافات سیاسی؛ این رژیم نمی تواند نقطه قابل اتکا باشد که یک کشور یا سیاستمداران آن حیات سیاسی و منافع اقتصادی ملت هایشان را به آن پیوند بزنند.

مهدی عزیزی